

Μετεγκατάσταση στην Πορτογαλία, Ρούλα, 31, από τη Συρία

Η Ρούλα, 31 χρονών, είναι κομμώτρια και κατάγεται από την Ντάρρα της Συρίας. Με την οικογένειά της πρόκειται να μετεγκατασταθούν στην Πορτογαλία.

«Ήμουν έξω με τον γιο μου, τον Μουλάμ. Ο σύζυγός μου, ο Σουλεϊμάν και η Κινάνα, η κόρη μου ήταν στο σπíti όταν έπεσε η βόμβα. Φτάνοντας στο κατεστραμμένο μου σπíti, με τους αγαπημένους μου θαμμένους κάτω από τα ερείπια, κόντευα να χάσω το μυαλό μου. Ευτυχώς, τους ανέσυρε ζωντανούς η Ερυθρά Ημισέληνος και τους μετέφερε σε ένα αυτοσχέδιο νοσοκομείο στη ζώνη μεταξύ των ανταρτών και του καθεστωπικού στρατού. Η κόρη μου είχε και τα δύο της πόδια στον γύψο για πάρα πολύ καιρό και η πλάτη του συζύγου μου είχε τραυματιστεί πολύ άσχημα. Είμαι κομμώτρια και ο Σουλεϊμάν είναι σεφ. Όταν άρχισε ο πόλεμος, δεν υπήρχαν πια δουλειές και ο Σουλεϊμάν δούλευε μεροκάματα από εδώ και από εκεί για να τα βγάλουμε πέρα. Αλλά είχαμε το σπíti μας, οπότε δεν σκοπεύαμε να αφήσουμε την Ντάρρα, την πόλη μας. Μετά τον βομβαρδισμό μείναμε εκεί ακόμα δύο μήνες, ώσπου ο Σουλεϊμάν και η Κινάνα να μπορούν να ταξιδέψουν. Χρειαστήκαμε έναν μήνα για να φτάσουμε τα σύνορα με την Τουρκία. Περπατούσαμε 9 ώρες κάθε νύχτα, για να αποφύγουμε τα

προβλήματα, ήμουν έγκυος και κουβαλούσα την κόρη μου στην πλάτη. Στην Τουρκία είδαμε για πρώτη φορά θάλασσα. Ήταν τρομακτική, όπως και το πέρασμα στη Χίο, τον Ιανουάριο του 2016.

Αφού καταγραφίκαμε, μας έστειλαν στο κέντρο διαμονής στη Ριτσώνα, κοντά στην Αθήνα. Λίγους μήνες μετά γέννησα το αγοράκι μου, τον Μοχάμεντ. Μπήκαμε στο πρόγραμμα μετεγκατάστασης και ελπίζαμε να εγκατασταθούμε στη Γερμανία. Ωστόσο, ο Θεός ή η μοίρα, δεν ξέρω, αποφάσισαν ότι η Πορτογαλία θα γίνει η καινούργια μας πατρίδα. Ελπίζω να πάνε όλα καλά. Δεν με νοιάζει για μένα, νοιάζομαι μόνο για το μέλλον των παιδιών μου. Ο γιος μου ο Μουλάμ είναι 9 χρονών και δεν έχει πάει ποτέ σχολείο, δεν ξέρει ούτε να γράφει ούτε να διαβάζει. Είναι πολύ σημαντικό για μένα να έχουν όλα μου τα παιδιά πρόσβαση στην εκπαίδευση. Δεν φύγαμε από τη χώρα μας επειδή ήμασταν φτωχοί ή πεινούσαμε αλλά για να σωθούμε από τον πόλεμο. Το μόνο που θέλουμε είναι μια αξιοπρεπή ζωή. Η αξιοπρέπεια είναι το πιο σημαντικό πράγμα για έναν άνθρωπο. Τώρα που οι περιπέτειές μας τελειώνουν, έχω τόσες αναμνήσεις, άλλες άσχημες, άλλες καλές. Μια αγαπημένη μου ανάμνηση είναι η Ελλάδα και οι Έλληνες. Είστε τόσο καλοί και γενναιόδωροι μαζί μας. Δεν θα σας ξεχάσουμε ποτέ”.

Το πρόγραμμα μετεγκατάστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης υλοποιείται από τον ΔΟΜ Ελλάδας.